

Τσίτα - Μέξα, Ἑλλην. βιβλιογρ.

Ἀριθ. 368 (Α', σ. 60)

Κέρκυρα

18 α. (i)

Τού Τσίτα - Μέξα περιγράφεται, ἔσθ' ἂν εἴη, τὸ βιβλίον:

« * 368. — Οὐρανὸν ὑπὲρ ἧ' ἔστι θαῦμα φρεσὶν καὶ
ἐξαιῖον τοῦ θαυματουργικωτάτου δεινὸν Σαρπιδῆος, δὲ ὡς
τὰς θυγὰς τῶν παρθένων παροτρύνει, ἐμπαύσκει, μὴ
σχηρῆσαι αὐτοῖς, καὶ ἐγείρειν Ἀλάριον, ἧ' ἔστι δυναστεύον,
μέσα ἐπὶ τῇ Κέρκυρα ἀγρῶν τοῦ Ναὸν, οὐκ ἔστι, με-
τὰ καὶ ἐπενικεῖον ἀνοχονδίας, εἰς αὐτό, παρὰ μὲν -

τῶν υἱῶν ἀδελφῶν. οὐκ οὐκ δὲ καὶ ὁ δροφηνὶς τίς τῶν
 τῶν Κηρύκων τῶν Βουχαρουήνους καὶ ὁμογενῶν,
 ἐκδοῦναι ἐλεῖα υἱὸς ἀνθρώπου, καὶ οὗτος ὡς κατὰ τὴν
 κακοῦ μὴν Παισιῶν, οὐκ οὐκ μὲν ἑλκεῖται ὑπὸ τῶν
 ἐν αἰῶνι δροφηνῶν Ἀρχιεπισκόπου Βουχαρίας μετε-
 νεχθῆναι δὲ παρ' ἡμῶν, ἐξ οὗ καὶ καὶ τῶν δαχτύλων, χα-
 ρὴν τῶν ἀποχριστῶν χαρῶν, δα' οὗ ἐξ αὐτῶν ἐξαγορεύ-
 νων ὠφέλειαν, ὡς ἐρεῖα τῶν δειλῶν πηγῶν ἐκδο-
 ῖναι, αἱ κακοῦ καὶ τὰ καὶ παρὰ τῶν, ὁ
 πρόσθεν ἐν Βενετία Ἰωάννης. Ἐκδοῦναι δὲ καὶ
 τὰ δὲ ἐξ ἐν λεῦκος, δα' δὲ τῶν λεῦκων φεραδῶν
 χιροποχίτων. Ἐν Λευκῇ τῇ Σαλυνίᾳ. Ἐν τῇ ὑπογραφῇ τῇ
 Νάυμπερ. ΑΩΕ. 1805. »